

LITTERAE APOSTOLICAE
PAPAE HONORII III.

APOŠTOLSKÝ LIST
PAPEŽE HONORIA III.

CUM DILECTI FILII CUM DILECTI FILII

Honorius Episcopus seruus seruorum Dei, Archiepiscopis & Episcopis, Abbatibus, Decanis, Archidiaconis, & aliis Ecclesiarum praelatis.

Cum dilecti filij Fr. Franciscus & socij eius de vita religione Minorum fratrum, abiectis vanitatibus huius mundi elegerunt vitae viam à Romana Ecclesia meritò approbatam, ac serendo semina verbi Dei Apostolorum exemplo diuersas circummeunt mansiones:

vniuersitatem vestram rogamus, & exhortamur in Domino, per Apostolica vobis scripta mandantes,

quatenus latores praesentium de praedictorum fratrum collegio existentes, cum ad vos duxerint declinandum, ipsos recipiatis catholicos & fideles: aliàs eis ad reuerentiam diuinam, & nostram exhibentes vos favorabiles, & benignos.

Datum (Perusij) 3. Idus Iunij, Pontificatus nostri anno 3.

Honorius, biskup, sluha služebníků Božích, arcibiskupům a biskupům, opatům, děkanům, arcijáhnům a ostatním církevním prelátům.

Když milovaní synové Bratr František a jeho druhové z Řádu¹ Menších bratří, odvrhli marnosti tohoto světa, zvolili si životní cestu řádně schválenou římskou Církví,² po příkladu apoštolů rozsévají sítě Božího slova a obchází po rozličných obydlích:

Tímto apoštolským listem Vás všechny žádáme a povzbuzujeme v Pánu:

Kdykoli doručitele tohoto listu, kteří náležejí ke společenství shora jmenovaných bratří, přivedou k vám s žádostí o nocleh, přijměte je jako věrné katolíky: a v každém případě se k nim chovejte příznivě a blahovlnně z úcty k Pánu i k nám.

Dáno v Perugii, 11. června 1219, v třetím roce našeho pontifikátu.³

Prameny:

WADDING L.: *Annales Minorum*, Lyon 1647, sv. I, s. 200-201, č. 27.

BÁRTA J. et al. (eds.): *Františkánské prameny*, sv. 2, Bratislava: Vydavateľstvo Serafin/Český Těšín: Cor Jesu, 1994, s. 192, č. 2707-2708.

Poznámky:

1. V originále je užito termínu »religio«, což je v běžné latině náboženství, v papežské latině Honoriovy doby však tento termín označoval řeholní Řád. Mj. z toho vyplývá, že Honorius zde zcela zjevně uznává ústní schválení prvotní *forma vitae*, Innocentem III. a následně schvalující dekrety římské kurie jako plnohodnotné založení Menších bratří.

2. Zvláště se jedná o kán. 3 dekretů Tridentského koncilu: "Někteří se hlásí k vnější podobě řeholního života, ale upírají mu jeho sílu, jak říká Apoštol (1 Tm 3,5) přisvojují si právo kázat, zatímco tentýž apoštol říká: Jak mohou kázat, když nebyli poslání? (Řím 10,15). Ať tedy všichni ti, jimž to bylo zakázáno, nebo nebyli poslání kázat, a přesto si veřejně nebo soukromě přisvojují kazatelský úřad, aniž by obdrželi schválení od Apoštolského stolce, nebo od místního katolického biskupa, jsou postiženi trestem exkomunikace, a pokud se velmi rychle nedají na pokání, ať jsou potrestáni i jiným vhodným trestem" Srov. také kán. 62 (*Decrees of the Ecumenical Councils*, sv. 1: č. 234-35, 263 [dále DEC]).

3. V jednotlivých rukopisech buly nacházíme rozličné místo vydání, i datum. Sbaraglia (*Bullarium Franciscanum*, sv. 1, s. 2) udává rok 1219, a sepsání v Rieti. Ještě roku 1919 byl Delorme přesvědčen o správné dataci listu do roku 1218, a do Lateránu; jeho názor pak kopírovala řada studií. Modernější autoři se však kloní k argumentaci Williela R. Thomsona v článku »Checklist of Papal Letters Relating to the Three Orders of Saint Francis: Innocent III - Alexander IV.«, in: *Archivum Franciscanum Historicum* [1971], s. 379, který dává přednost datování do roku 1219. Rok 1218 bychom našli i ve vydání Františkánských pramenů z roku 1994 (BÁRTA J. et al. (eds.): *Františkánské prameny*, sv. 2, Bratislava: Vydavateľstvo Serafin/Český Těšín: Cor Jesu, 1994, s. 192, č. 2707-2708).

N.B.

Zde uvedené poznámky v původním textu uveřejněném ve ZP 2014/09-10 chybí.